

10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

† Κυριακή Ε' Νηστειῶν.

Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522).

Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἑτέρων 36 μαρτύρων (†250). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 1821).

ᾠχος α', ἑωθινὸν θ'.

(Τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος 4 Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων

και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα ^Δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βη σαγαρ τον σταυ ρον η κο λη
 θησας τον Χρι στον και πρατ τῶ σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ ματος α θα α να
 τῶ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
 ται Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα

να τον σκυλεύσας και ἐγερσιν δειξάσως Θεός μη πα
 ριδησούς ἐπλασάς τῆ χει εἰ ρι σου δειξόν τῆν φι
 λαν θρωπιαν σου ἐλεῆμον δεξαί τῆν τεκουσαν
 σε Θεοτοκον πρεσβευουσαν ὑπερ ἡμων και
 σωωσον Σωτηριμων λαον ἀπεγνωσμενον οον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

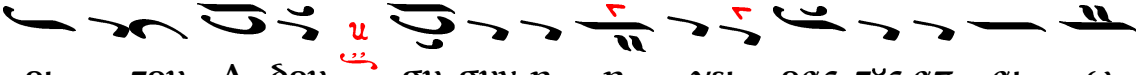
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ♯ Κε - ς

Τὸν ταφόν σου Σωτηριώ ται τῶν τε νε
 κροῖ τῆ αστραπῆ του οφθελτος Ἀγγελε
 γενοντο κηρυττονος Γυναιξί τῆν α
 νααστασιν Σεδοξααζομεν τῆς φθορας
 καθαίρε τῆν σοι προσιπτομεν τῶ α ναστα
 ντι εκταφκαίμω Θεω ἡμων

Δόξα.

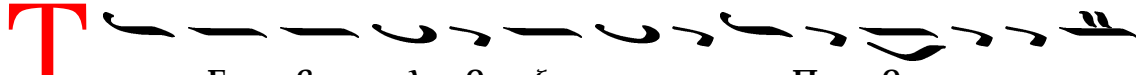

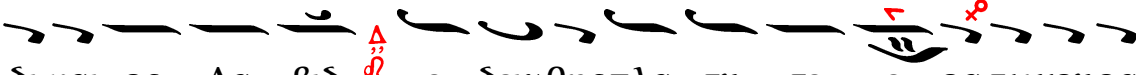
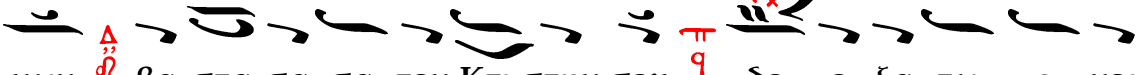
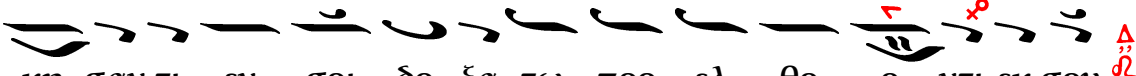
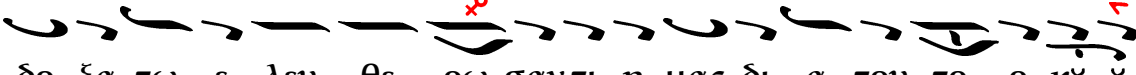

Σταυρωψηλωθεις εκουσι ως οικτιρομον εν
 μνηματι τεθεις ως θνητος ζωοδοτατο

 κρᾶ τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα

 να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι

 οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω

 νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

T ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα

 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς

 σς

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γε ρσιν τον Α δην
ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στη στρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δαμ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μει στων ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ᾠχος Ἱ Κε ϑ

Μ α ρ ι α τ ο σ ε π τ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο τ ο υ δ ο χ ε ι ο ν α
να στη σ ο ν η μ α σ π ε π τ ω κ ο τ α σ ε ι σ χ α ο σ δ ε ι
ν η σ α π ο γ ν ω ω σ ε ω σ κ α ι π τ α ι σ μ α τ ω ν κ α ι
θ λ ι ι ψ ε ω ν σ υ γ α ρ π ε ε φ υ κ α σ α μ α ρ τ ω λ ω ν σ ω τ η
ρ ι α κ α ι β ο η θ ε ι α κ α ι κ ρ α τ α ι α π ρ ο σ τ α σ ι α
κ α ι σ ω ζ ε ι σ τ ο υ σ δ ο υ λ ο υ σ σ ο υ

Εὐλογητάρια σύντομα, ᾠχος Ἱ Κε ϑ

Ε υ λ ο γ η τ ο σ ε ι Κ υ ρ ι ε δι δ α ξ ο ν μ ε τ α δι
κ α ι ω μ α τ α σ θ
Τ ω ν Α γ γ ε ε λ ω ν ο δ η η μ ο σ κ α τ ε π λ α α γ η
ο ρ ω ω ν σ ε ε ν ν ε κ ρ ο ι σ λ ο γ ι σ θ ε ν τ α τ ε θ α ν α α
τ ε δ ε Σ ω ω τ ε ρ τ η ν ι σ χ υ υ ν κ α θ ε λ ο ο ν τ α κ α ι σ υ ν
ε α υ τ ω τ ο ν Α δ α μ ε γ ε ι ρ α ν τ α κ α ι ε ξ α δ ε
π α ν τ α σ ε λ ε υ θ ε ρ ω ω σ α α ν τ α

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γησαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Mυροφοοροι γυναικες μετα μυρων
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χραν
το Αγγε ελθ προσ αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιου Πνευμα
τι

Προσκυνωμεν Πατερα και τον τωωωω
Υιοον τε και το Ααγιον Πνευμα την αγιαν
αντρια αδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυρι ιε

Kαι νυν και αι και εις τας αιωνωνων
αιωνων αμην

Zωοδοοτην τε κρσσελυτρωσω Παρ
θεεν τον Αδαμα αμαρτιας χαρμονη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σxes ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ₉

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λ8
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
 λ8 8 ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π₉

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
 γι νε ται ^Δ₂₂ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π₉

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω δι α του το α σω
μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων
ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρουρησον μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οικον Δα βιδ φο βος με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.

Nυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω ^Π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

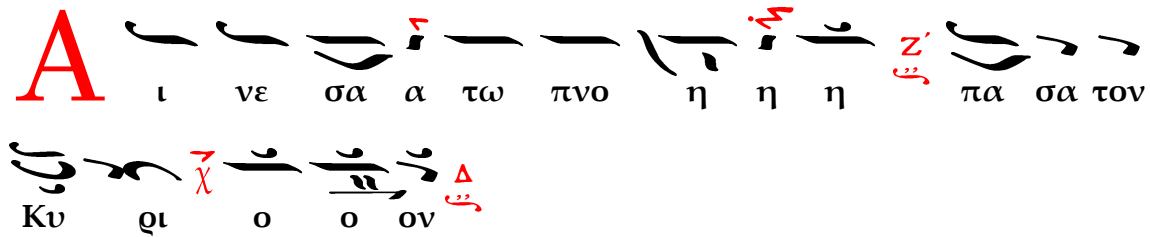
Ἦχος ^ΔΔι - θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ

βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εντοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις εκι ση σε με η μη τηρμη

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δε λω σας

μοι

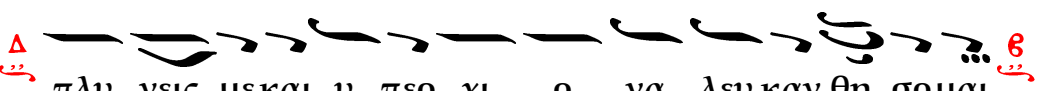

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

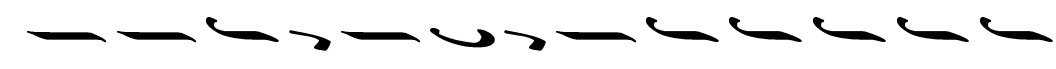
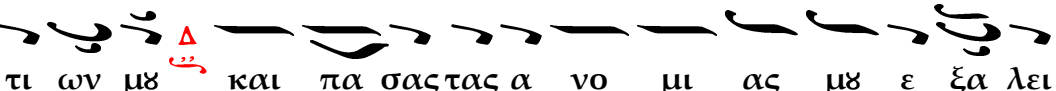

Ι δε γαρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σε σε ε δε λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

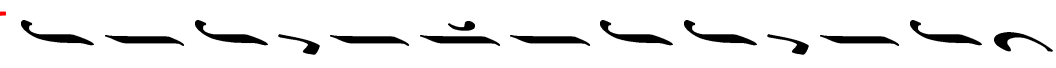
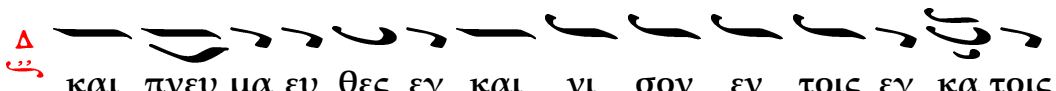

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μ αι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

Α πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α

μαρ τι ων μδ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και

το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

Α ποδος μοι την αγαλλιαν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευματι η γεμονικωστηριξον
με ^ε

Δ ιδαξω ανους τας οδους σου ^Δ και ασε
βεις επι σε ^ε επιστρεψουσι ^ε

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιαν σε τα ηγλωσσα μου την
δι και οσνησ ^ε

Κ υριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου ^ε

Ο τιει η θελησας θυσιαν εδωκαν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις ^ε

Η υσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον ^Δ
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος ^Δ ουκ εξουδενωσει ^ε

Α γαθνον Κυριε εν τη ευδοκια

σστην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα

Το τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο Θεος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠδὴ Νη ρ

Δοξα Πατρι και Υιυω και Α

γιω Πνεεεευμαααατι

Της μετανοιαας ανοιοιξονμοιοιπυ

υλας ζωοοδοοοοταορθριζειγαρ

τοοοπνευμααμ προς ναοοντοναγιι

οοοονσ ναονφερωντσωματοςο

οολοονεσπιλωωμεεεενοναλλως

οικτιμωνκαααθααααρονεεε

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τας αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

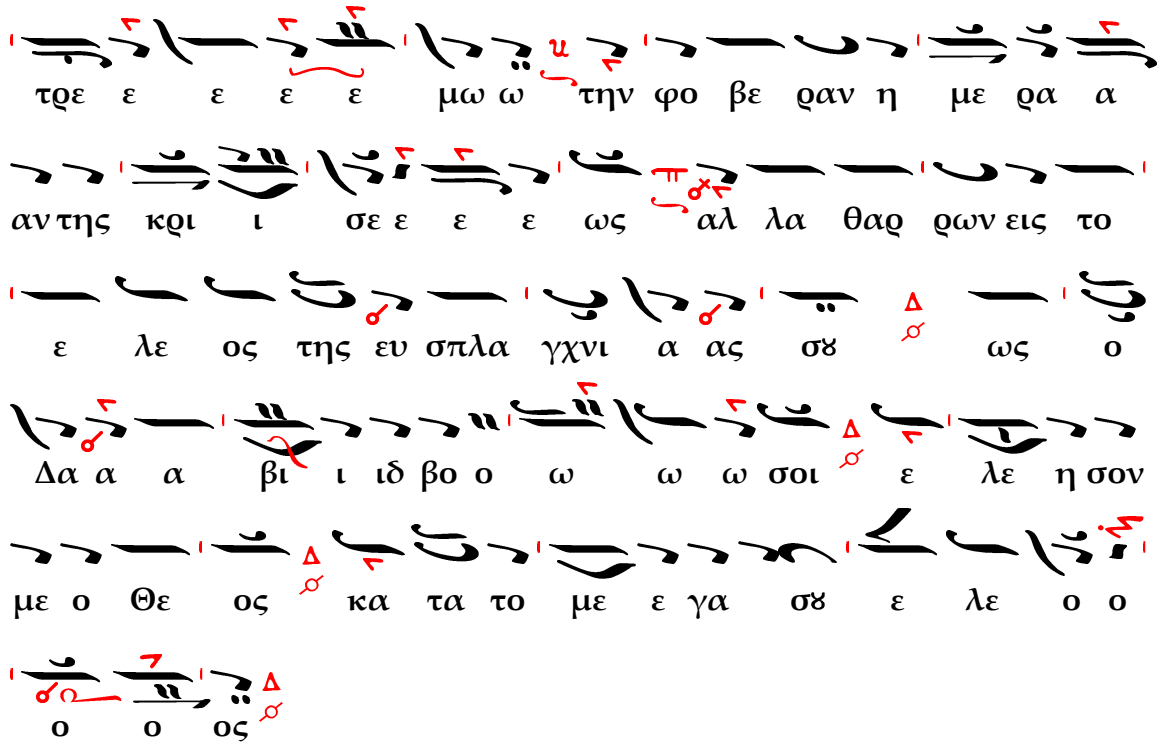
Ε^{Πα} λε η σον με ο θε ος κατα το με γα

ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Ὁσίας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεῖα ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραινομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω· Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσὴν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψεις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις κατεκρίθη· ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἔτερος. Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄. Κύματι θαλάσσης.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Δόξα.

Θείων ἐνταλμάτων, σεμνὴ ἀγνοοῦσα, θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας· θεία προνοία δὲ πάλιν ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξειςιν, Ὁσία ταῖς ἐνθέοις σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

ᾠ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρὸς σου παρακλήσεσιν ὡς ἀγνὴν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους

δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἄγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γεέννης τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε· Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας, ἐγγισάσῃ πράξῃσι ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου, συντρίψας σθένει Θεότητος, πύλας τῆς μετανοίας σοι, ἀνοίγει Πάνσεμνε· πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τῆς ἀμαρτίας, μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγεννημένην, ὅπλω

Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας, ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα, καὶ πανουργεύματα, ὅλως τροπομένην εὐσπλαγχνε.

Δόξα.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων, τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα, λουτρῶ τῶ τῶν δακρύων, σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, λέπραν δεινὴν νοσήσασαν, κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γάρ, θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἅπασι τοῖς ἁμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁσίας.

Κοντάκιον. ᾠδὴ γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῶ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθη ἐν Χριστῶ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανείσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς αοίδιμε, τῶ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφρῃσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Εἰς ἴλυν ἐνεπάγγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον,

Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἁμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἕξ· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν μακάριον Ζήνωνα καὶ Ἀλέξανδρον καὶ Θεόδωρον. (†250)

Στίχ. Ἐπαθλα ποῖα τῆς τομῆς Τερεντίω;

Ἄ μὴ προσέσχεν ὄψις, οὓς ἡ καρδία.

Ἴδωμεν οὓς τέμνουσιν ἀθλητάς, ὅσοι·

Δεκάς τετραπλῆ, πρὸς δὲ καὶ ἄλλοι μάλα.

Ἀσφάραγον (ἦτοι λαιμὸν) δεκάτη γε Τερέντιος ἐξυπεκάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς δικαίας Ὀλδᾶς τῆς προφήτιδος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἰωσίου βασιλέως καὶ Χελκίου ἀρχιερέως διαλαμφάσης. (ζ' π.Χ. αἰ.)

Στίχ. Ἀφῆκεν Ὀλδὰ πνεῦμα μέλλοντα βλέπον,

Ἡ Πνεύματος γέμουσα θείου πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἰακώβου πρεσβυτέρου καὶ Ἀζᾶ διακόνου. (~†380)

Στίχ. Εἰς τὸν Ἰάκωβον.

Τὸν Ἰάκωβον καὶ τετμημένον γράφω,
Καὶ τῆς τομῆς φέροντα μισθὸν τὸ στέφος.

Εἰς τὸν Ἀζᾶ.

Τμηθεὶς ὁ Χριστοῦ Λευίτης Ἀζᾶ κάραν,
Χριστοῦ τὸν ἐχθρὸν Λευϊαθὰν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων. (~†115)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Παλλαδίου, ἡγουμένου τοῦ ἄββαείου Ἁγίου Γερμανοῦ ἐν Αὐτσιοδώρῳ (Autissiodorum, Auxerre), εἶτα ἐκείσε ἐπισκόπου καὶ κτίτορος μονῶν. (†661)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων Βεόκκα (Beocca), Ἔθορος (Ethor) καὶ ἐτέρων σὺν αὐτοῖς, ἐν τῷ ἄββαείῳ Σερτσέης (Chertsey) ἀναιρεθέντων ὑπὸ Δανῶν ἐπιδρομέων. (†869)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βέδε (Bede) τοῦ νέου, τὸ πρῶτον ἀυλικοῦ, εἶτα μοναχοῦ τῆς μονῆς Γαβέλλου (Gavello) ἐν Ἰταλίᾳ. (†883)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀντιοχείως, ἐπισκόπου καὶ προσκυνητοῦ ἐν Βελγίῳ. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων τῆς μονῆς Κβαμπτακιέβε τῆς Γεωργίας. (†1386)

Στίχ. Λαμπρὸν τὸ σηῆνος τῶν Ὀσιομαρτύρων,
Τῶν τῆς Ἄγαρ πίστιν ἐκμυκτηρισάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας, ἡγουμένης τῆς μονῆς Θεοφανείων ἐν Οὐγκλιτς παρὰ τὸν Βόλγα καὶ τῶν σὺν αὐτῇ λε' (35) μαρτυρησασῶν. (†1609)

Στίχ. Αἱ θεοφιλεῖς μονάστριαι τοῦ Οὐγκλιτς.
Ὅσπερ ἀμνάδες ἐτύθητε Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἕξ χιλιάδων μαρτύρων τῆς Γεωργίας, σφαγέντων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα ὑπὸ τῶν Περσῶν. (†1615)

Στίχ. Ἐξαπτερύγων ζηλώσαντες τὴν δόξαν,
Ἐξ χριστόψυχοι ἀθλοῦσι χιλιάδες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Δήμου τοῦ ἀλιέως, ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1763)

Στίχ. Δήμοις ἀθλητῶν, μὴ φοβηθεὶς δημίους,
Δῆμος συνηρίθμηται ἀθλητῆς νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Χρυσάνθου τοῦ Ξενοφωντινοῦ, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1821)

Στίχ. Χρυσοῦν τὸ ἄνθος τῆς Μονῆς Ξενοφώντος,
Χρῦσανθος, φημί, νέος Ὀσιομάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου

ε', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, δι' ἀγχόνης μαρτυρήσαντος ἐν αὐτῇ. (†1821)

Στίχ. Ἐν ἀγχόνη κὰν τέθνηκας, Πατριάρχα,
Ὅμως γε ἀεὶ ζῆς ἐν Ἐδὲμ τῇ θείᾳ.

Ἔτεροι.

Ποιμὴν ὦν καλὸς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας
Ἵπὲρ ταύτης τέθνηκας προθύμως, Πάτερ.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὡς ὑπόδειγμα μετανοίας γενηθείσης.

Στίχ. Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερῶρη πάλαι.

Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Τῆς Ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ραθύμων καὶ ἁμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἁγίαν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Μυστικοῦ Θεολόγου, τοῦ Θεσσαλονικέως, μαθητοῦ καὶ βιογράφου γενομένου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν ἔτει ,αποθ' (1379) κοιμηθέντος.

Στίχ. Θεοῦ φίλος πέφηνας Ἀρχιεράρχα,

Θεὸν ὡς ἐδόξασας λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν, ἔτι μνήμην ποιούμεθα καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ ἐκ Γάνου καὶ Χώρας, τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, πατρὸς καὶ προστάτου τῆς Νήσου Καλύμνου, ὅπου καὶ τὸ σκῆνος αὐτοῦ σῶον καὶ ἀλώβητον διασώζεται.

Στίχ. Σάββα τοῖς πάλαι ἀμιλληθεὶς Ἁγίοις,

σὺν τούτοις δεδόξασαι θαύμασι πλείστοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαν ματα

ὠδὴ γ'

Τους σου ους υ μνο λο γωσ θεο το ο κε
η ζω σακαι αφ θονοσπη γη θι ασονσυγκρο τη
σαν τασ πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξησ τε φα νων δο ξησ α ξι ωσον

ὠδὴ δ'

Την α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νσ σαρ κω σε ωσ στ ε υ ψι
στ ο ο προ φητης Αβ βα κωμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μεισ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Εξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξησ σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κασ αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ε'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πρ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γρ με ε
 νος ^M την οι κρ με νην ^{Δι} α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λρ ς σαν ^{Πα} τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{B8} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τρς αι
 ω ω να α α α ας ^ε

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῶΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^ε ^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μρ τον Κυ ρι ον ^ε και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μρ ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μρ ^ε

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε

2 ^ε ^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δρ λησ αυ τρ ^ε ι δρ γαρ α πο τρ νυν μα

κα ρι [†]χ υ σι με πασαι αι γε νε αι ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

³ ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^εχ και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε ^εχ και

το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε

αν [†]χ ^Δ τοις φο β^ε με νοις αυ τον ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

⁴ ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ^ε

^εχ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη [†]χ φα ν^ες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Χ** **B8** Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλ τ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Χ** **B8** Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ο τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χς μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ α τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-Θ

Σ υ γ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

ρων ω ως ει ση ηλ θες τας Α πο στο ο λης

ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας ο ις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ει ν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας

και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α

αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει

ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
ος συ υ υ πα αρ χεις

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Υποδειγμα μετanoi οι ας τοις εχσι
σε Οσια Μαρια Χριστον δυ σω ω πει
εν τω καιρω της νηστειας τστο η μιν δω ρη
θη ναι ο πως εν πιστει και πο θω σε α σμα
σιν ε ευ φη μω μεν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Αγγε λων των θλι βο με
νων η χα ρα Χριστι α νων η προ στα τισ Παρ
θε νε Μη τηρ Κυ ρι σ αν τι λα βε με και
ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τ8

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α
α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τϛ
π ρ

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σασ και α να στας ε εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αίνεϊτε

αὐτὸν κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τϛ
π ρ

Ο τον Α δην σκυ λε ευ σασ και τον αν θρω πον α

να στη σασ τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω στον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. δ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αίνεϊτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Τ ην θε ο πρε πη σου συ γκα τα βα σιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πααρθε ενου και αχωριστος υπηρχεστω
 ωω Παααατρι επαθεσως ανθρωπος και
 εκουσιως υπεμειεινας σταυρον ανεστης
 εκ του ουτα αφου ως εκ πασταδος προοοο
 εεεελθων ινα σωσης τον κοοοσμον Κυ
 ρι ι εδοοοξαααασοι

Καὶ τῆς Ὀσίας Προσόμοια γ' εἰς δ'.
 (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ ΤΜΕ τὰ ἐν τοῖς ἔσπερίοις).

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.
 αι νει
 τε αυ τον εν χορδαισ και αι ορ γα νω
 ε μενδυ εκωλυε της των σεπτων ε πο
 πτει ασ μολυσμον των προτερον το επισυρο
 ομενον μιαντηριον η δεση η αισθησις και
 των σοι θεοοφρον πεπραγματων ησυνειδη
 σις την προστακρειττονα σοι επιστροφην ενειργασα
 το ει κονιγαρπροσβλεψασα της ευλογημενης

Θε ο παιδος παντων κα τα γνθ σα πται σμα των σθ πα
νευ φη με των πριν εν παρ ρη σι α το τι μι ον
ξυλον προ σε κυ νη σα ας

Στίχ. 7'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Σ ε μενδυ ε κω λυ ε της των σε πτων ε πο
πτει ασ μο λυ σμον των προ τε ρον το ε πι συ ρο
ο με νον μι α ντη ρι ον η δε ση η αι σθη σις και
των σοι Θε ο ο φρον πε πρα γ με νων η συ νει δη
σις την προ στα κρειτ το να σοι ε πιστρο φην ε νει ρ γα σα
το ει κο νι γαρ προσ βλε ψα σα της ευ λο γη με νης
Θε ο παιδος παντων κα τα γνθ σα πται σμα των σθ πα
νευ φη με των πριν εν παρ ρη σι α το τι μι ον
ξυλον προ σε κυ νη σα ας

Στίχ. ζ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι Δ

και ει ση κσ σε της δε η η σε ως μσ Δ

Tο πσπροσκυ νη σα σα Δπε ρι χα ρως τς α

γι ςσ Δα ρε της εμ φο δι ον Δσω τη ρι ω δε

ε στατον εν θεν γε γονας ε και σφο δρω ως ε δραμες Δτην

κα λην πο ρει ει αν Δ και το ρει θρον εκ πε ρα σα

σα ε το Ι ορ δα νει ον το τσ Βα πτι στσ εν δι αι τη

μα ε προ θυ μως κα τε σκη νω σας Δ και την των πα θων α

γρι ο τη τα ε δι α πο λι τει ας η μαυ ρω σας λε

πτυ να σα σα ρ κος Δ εν πα ρ ρη σι α Α ει μνη στε Δ

Μη τε ρ τα οι δη μα τα α ε

Στίχ. η. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου Δ και κα

την θυ νε τα δι α βη η μα τα μσ Δ

Eρημονοι κη σα σα Δ των σων πα θων τας ει

κο νας Δ εκ ψυ χης α πη λει ψας Δ το θει ο ει δε

ε στατον ε ξει κο νισμα ε εν ψυ χη η γρα ψα σα Δ α

ρε των ι δε ε αις και το σθ τον ε πε ρε λαμ
 ψας ως και τοις υ δα σι κθ φωσυ περ βαι νειν μα κα ρι
 ε και γη θεν υ πε ραι ρεσθαι εν ταις προς Θε ον
 σθ εν τευ ξε σει και νυν παρρη σι α πα νεν δο ξε Μα
 ρι α τω Χρι στω πα ρι στα με νη δυ σω πη σον
 υ περ των ψυ χων η μω ων

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι
Ο υκ ε στιν η βα σι λει ει α α του Θε ε ου
 Πα βρω ω ω σι ις και πο ο ο σις αλ λα δι και
 ο συ νη και α σκη σις συ υν α γι ι ι ι
 α α α α σμω ο θεν ου δε πλου σι ι οι ει σε
 Μ Πα λε ευσον ται ε ε εν α α α αυ τη αλλ ο σοι
 τους θη σαυ ρους αυ των εν χερ σι πε νη των α

α πο τι ι ι ι θε ε ε εν ται ⁹ ταυ τα και Δαυ
 ιδ ο Προ φη η της δι δα α σκει λε ε ε ε ε
 γων ⁹ δι ι και ο ος α α νηρ ο ε λε ω ων
^M ο ο λην την η με ε ε ε ραν ⁹ ο κα τα τρου
 φων του Κυ ρι ι ου ²² και τω φω τι πε ρι πα τω ω ων
^M ο ος ου μη προ σκο ο ο ο ο ψη ⁹ ταυ τα
 δε πα α αν τα προς νου θε σι ι αν η η μων γε
^{Πα} ε ε γρα α α α πται ⁹ ο πως νη στευ ο ον τες ²² χρη
 στο τη τα α ποι η η η η σω ω ω ω μεν ⁹ και
 δω η η μιν Κυ ρι ι ος ²² αν τι ι των ε ε πι ι
 γει ει ω ων τα ε ε που ρα α α νι ι ι ι α ⁹

Καὶ νῦν.

⁹Ἦχος Δι-Θ

⁹περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε ⁸ δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ²² ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται ἡ κα τὰ ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα λην σου δο ξαν
 Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογε

νες Ιησου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο

ος του Πατρος ο αιρωντην αμαρτιαν

του κοοσμου ελεησον ημας ο αιρωντας α

μαρτιας του κοοσμου

Προσ δεξιτην δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξααν Θεου Πα

τρος Αμην

Καθε καστηνη μεραν ελογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και

εις τον αιωνα του αιωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη
ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο
ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος
Ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον
η μας **π**₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

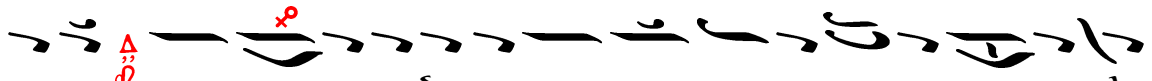
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην **Δ**

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας **π**₉

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** Α α α
γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος **Δ** Α α γι ο
ος Α α θα α να α α τος **Δ** ε ε λε ε η σο
ον η η η μα α α ας **π**₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν **Δ**
α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της
ζω ης ημων **π**₉ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

 νατον ^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε

 ε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

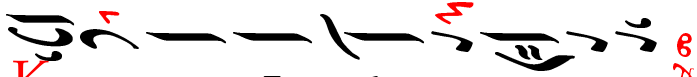
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος ^π ^δ ^λ ^ν ^η ^ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

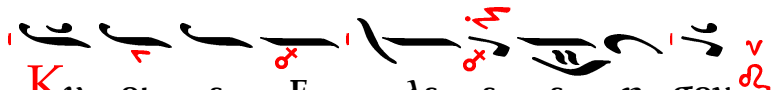
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος ^π ^δ ^λ ^ν ^η ^ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^υ

Νη ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι ϑ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σον η μας αας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

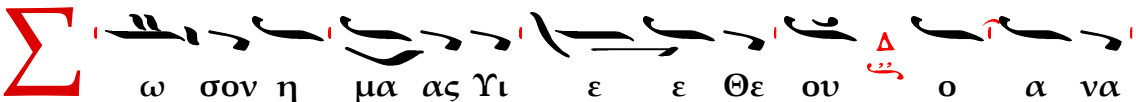
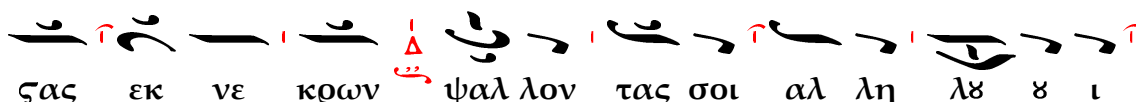
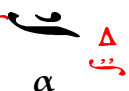
Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

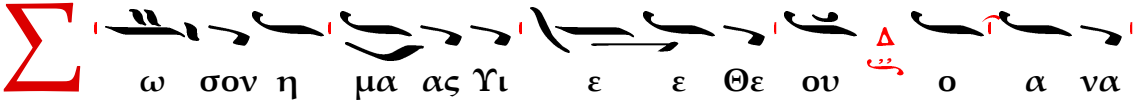
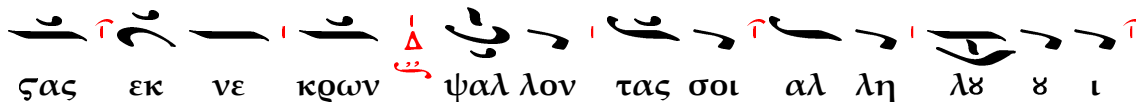
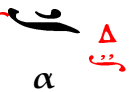
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

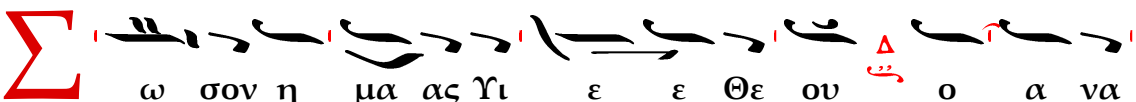
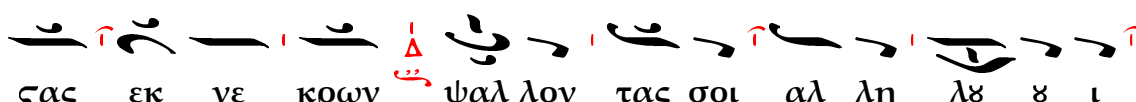

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

 α

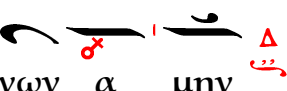
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

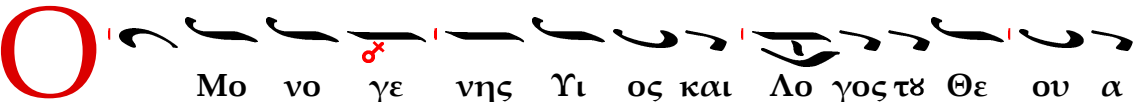

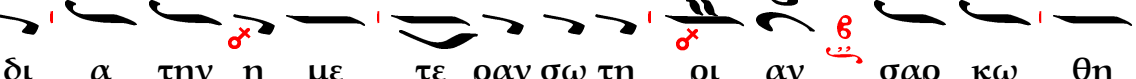

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

 α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

 Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

 νων α μην

 Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε π 9 7 π 9
π 9 7 π 9 π 9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα α νε ε σ της τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ν σοι Μη τε ρ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα β σα γαρ τον σταυ ρον η κο λυ
 θη σας τον Χρι στον και πρα τ ε σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σα ρ κος πα ρε ε ρ χε ται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να
 τ ε δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα α λ λε
 ται Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ς
Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε επι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να

πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι π τον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μα ρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχη και Περ γα α μη
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ο ξα τω ε νε ρ γσ
ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα

Δόξα.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

Η πορ νει ας προ ο τερον με με στω με νη
πα ντοι οι αις Χρι στῶ Νυμ φη ση η μερον τη με
τα νοι α ε δει ει χθης Α γγε ε ε λων
την πο λι τει ει ει αν ε πι πι θῶ ς σα δαι
αι μο νας Σταυ ρῶ το Ο πλω κα τα πα τῶ ς σα
δι α τῶ το βα σι λει ει ας ε φα νης νυμ φη Μα ρι
α ε εν δο ο ξε

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπεν
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Ἐτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα
A μην **A** γι ος ο Θε ε ος A α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρο ο ος A α γι ι ο ος α θα α να α
 τος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 A γι ος ι σχυ ρο ο ος A α γι ο ος α
 θα α να α τος ε λε ε ε η η η σο ον η η η
 μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και A γι ω
 ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^π₉

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας ^π₉

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις ^π₉

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ^π₉ ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος ^π₉

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ^π₉ ι ι ι ι ι ι ι ι

λα α α μισ

A Πα α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α λα α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α α χαα α α

α Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

α α να το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

λε ε ε ε η η η η η η η η η

η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον

 να α ιε α α θα α α α να

α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε

κλπ.
 η

2) Καὶ οὕτω:

 να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε

κλπ.
 ε ε η

3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἦγουν κράτημα εἰς ἦχον ρ̣.

Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

λε ε ε ε η η η η η η

σο ο ο ον η η μα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α

Ἔτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηنيῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἐνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ Ζω

E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε
ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ E ρι ρε ρε
ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρεμ Δ ρε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
ρεμ τε ρε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε
ρεμ E ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε
ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ρε ε ε εμ
τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρε ρε ρι ρι ρε ρι
ρι ρε ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ Δ τε ε ε ρι
ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρε

κρατ. εἰς χρ. Δι Πα

 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ

 τε ε ρι ρε ρι ρι ι ρρε ε εμ τε ε ε ε τε

 ἐπιβρ. ρε ρε κε ε ε ε λα α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.
 Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς Ἐ΄ Νηστειῶν).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 (Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος 4 Πα ρ

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε π ρ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. θ' 11-14).

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α ^{Πα} λλη λη η η ι α ^{Κε} Α λλη η λη η η

η η ι ι ι ι α Α α α α λλη η λη η η

η η ι ι ι ι α

Χ Ο θε ος ο δι δης εκ δι κη σεις ε μοι και

υ πο τα ξας λα η η η ης υπ ε ε ε με

Α ^{Πα} λλη λη η η ι α ^{Κε} Α λλη η λη η η

η η ι ι ι ι α Α α α α λλη η λη η η

η η ι ι ι ι α

Με γα λυ νων τας σω τη ρι ας τσ βα σι λε
 ως αυ τσ και ποι ων ε λε ος τω χρι στω ω
 α α α αυ τσ
Αλλη λσ σ σ ι α Αλλη η λσ σ σ
 σ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λσ σ σ σ
 σ σ σ ι ι α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Νηστειῶν (Μαρκ. ι΄ 32-45).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς
 αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
 ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ
 κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
 ἔθνεσι, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ
 ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
 οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν
 αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με
 ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ
 εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ
 πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν
 ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
 βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων
 οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ
 δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ
 δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ
 μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν
 ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν

διάκονος, καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ᾠχος ἰὺ Δι σ

Δ ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ἔ Πα

Ω ^{Πα} ι ο ι ο ι ο ι τα α α Χε ρου ου βι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Κε} μ μ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ^Μ ι ι ι ι ι ι ^{Πα}
 ι ι ι ι ι ι μ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω σ ^Π ει κο ο ο ο ο νι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
 νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες ^Π και αι αι αι αι
 τη ζω ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ζω

Δι Πα
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι
 α α α α α α α δι ι τον τρι σα α α α
 γι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ον υ
 υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α
 α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α
 α α σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι
 ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η η ην
 πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι ι μνα
 α α αν
 Πα Κε
 Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α
 Πα
 α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
 με ε ε ε νοι
 Πα Δι Πα
 Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α α α

Πα
 α α τω ω ω ως ^{u q} δο ρυ φο ρου ου ου με νον
 τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι
 ιν ^{π q} Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
 α α α α α α α α α α ^{π q}

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Πα
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{π q}

Πα
 Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Δ δ}

Δι
 Κ υ ρι ε Ε λε η σον ^{Δ δ}

Πα
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ^{π q}

Πα
 Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^{π q}

Πα
 Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε ^{Δ δ}

Πα
 Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε ^{Δ δ}

Δι
 Π α ρα α σχϑ Κυ ρι ε ^{Δ δ}

Πα
 Π α ρα σχϑ Κυ ρι ε ^{π q}

Πα
 Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ^{π q}

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε ^π
^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ ^π
^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
^{Δι} ^{Πα}
 μθ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μθ και
 κα τα φυ γη η η η μθ και αι ρυ υ ση ης
 μθ ^π
^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ *Ἔτερον ἄργον*
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μθ ^{Δι} Κυ ρι
 ος σε ρε ω μα α α α μθ ^{Δι} ^π
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 και κα α τα φυ υ γη η η η μθ και αι
 ρυ υ υ υ ση η η ης μθ ^π
^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}
^{Δι} ^{Πα}
 Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι σον ^π

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι αν αι
ν ε ε σε ε ως ^π ρ
Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος σθ ^Δ
Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ
Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι ^{Μ Πα} δι ι και αι ον ^π ρ

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντμηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι - Θ

Α ^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος ^Δ Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η ηη ης ο ο ου ου ου ου του ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η

γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

του οι οι οι υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι

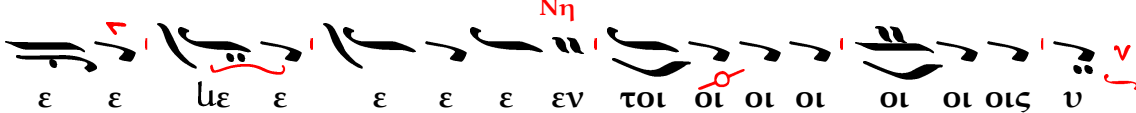
στοι οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο

ο ος ο ε εθ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε

ε ε ε λε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο

ο μα α α βα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε

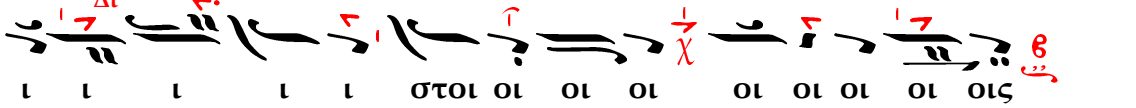
 ε ε λε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οίς υ

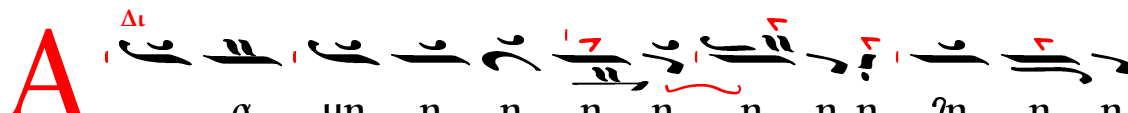
 εν τοι οίς υ ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι

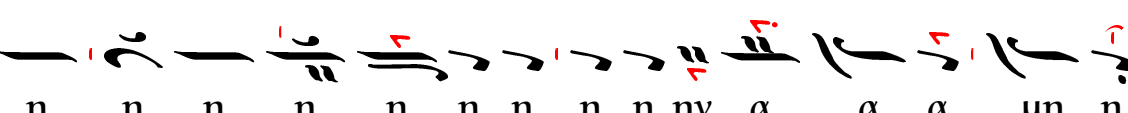
 οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι οίς υ ψι ι

 ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οίς

A

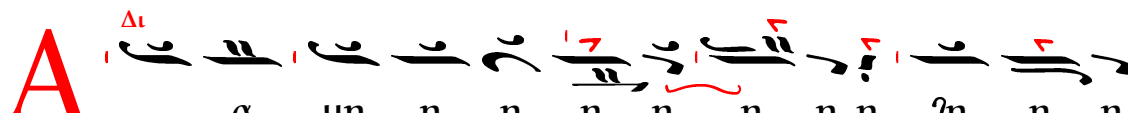
 α μη η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η ην α α α μη η

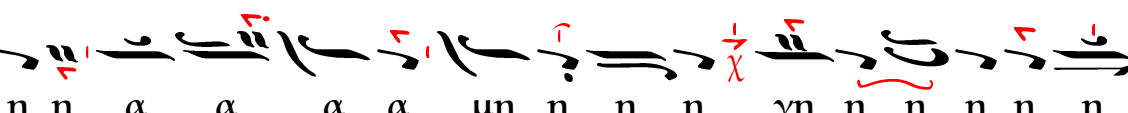
 η η η η η η η ην

A

 α μη η η η η η η η η η η η

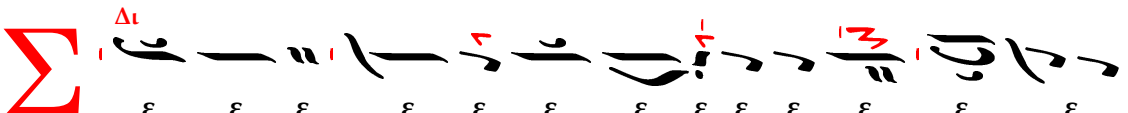
 η η η η η η η η η η η η η η η

 η η α α α α μη η η η γη η η η η η

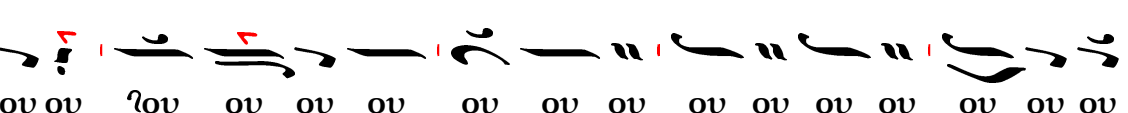
 ην

Σ

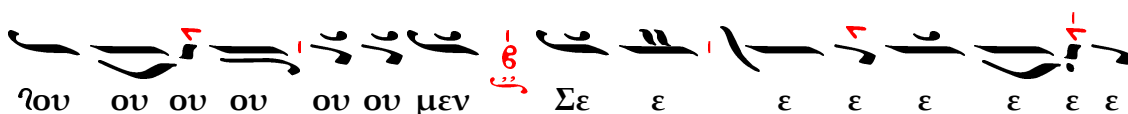
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θη και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, στιχηραρικόν.
 Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδὴ Κε ς

Τη ην γα α α α αρ ση η η ην μη η η
 η η τρα α α α α αν θρο ο ο ο
 ο νο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι
 οι οι ροι οι οι οι οι οι οι η η η η η
 η η ρη η η ε ποι η σε και τη ην ση η
 η η ην γα α α α στε ε ε ε ε ρα α
 α α α α α α πλα α τυ υ τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α αν ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

Πα α α α α α πει ει ει ει ειρ γα α α α α

α σα α α α α α το ο ο ε πι ι

σοι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ραι αι αι χαι αι αι

ρει ει ει ει ει ει ει ει ει λιε ε ει ει ει

ει ει ει ει ρει ει ει ει ει ει ει Κε χα ρι

τω ω με ε ε ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Κε χα ρι τω με ε ε νη η η

η η η η η πα α α α α α α α α α

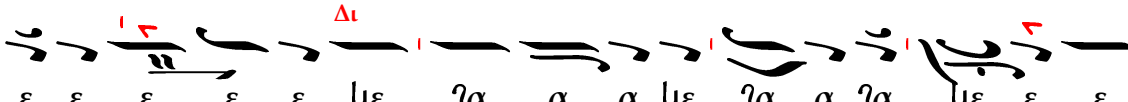
ρα α α σα η η η η η η η η η η η η

κτι ι ι ι ι ρι ι η κτι ι σι ις δο ο ο ο ο ο

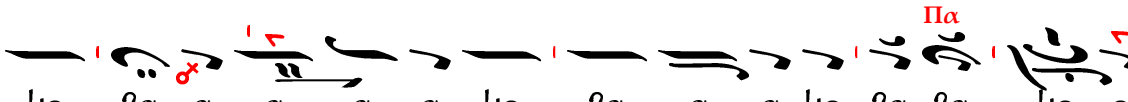
ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ξα α α α

α α α ρα η κτι σις δο ξα σοι οι οι οι οι οι

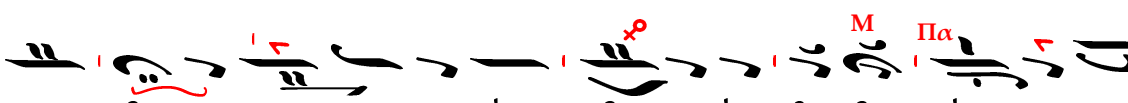
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

 ε ε ε ε ε λε ρα α α λε ρα α ρα λε ε ε

 λε ρα α α α α λε ρα α α λε ρα ρα λε ε

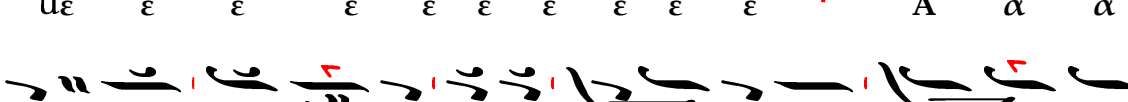
 ε ρα α α α α λε ρα α λε ρα ρα λε ε ε

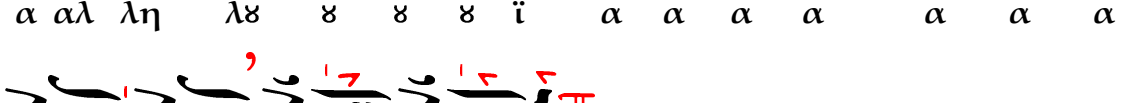
 ε ε ρα α α λε ε ε ε ε λε ρα α λε ρα α ρα

 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε π ρ χ Α α α

 α α λ λ η λ ς ς ς ι α α α α α α α

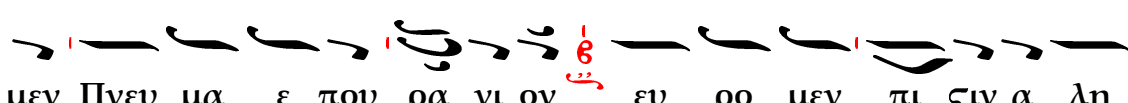

 α α α α α α α α α π ρ

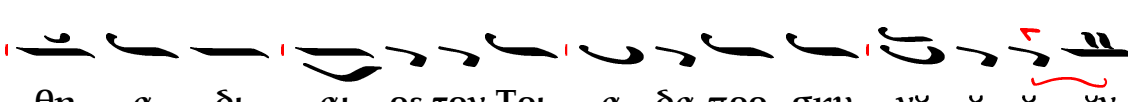
Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

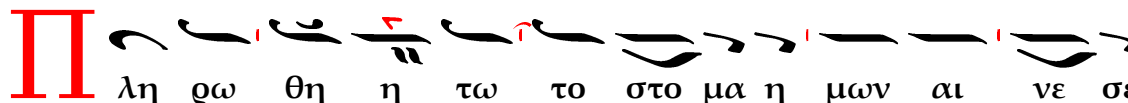

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς εν

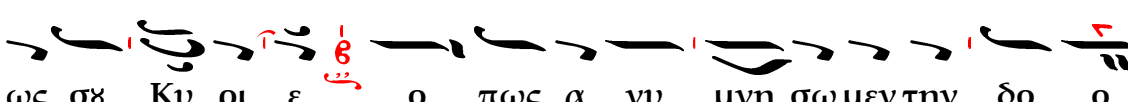

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ ς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ος